Grammatikark
4
Verbets form og placering i førnutid

Bøjning af et <u>svagt</u> verbum i førnutid:

stamme ↓

ge + ordets stamme + t

Eksempel: (**<u>bau</u>**en) - bygget bliver til: ge **<u>bau</u>** t

Nogle verber får ikke "ge-" foran i førnutid!
Hvis de i forvejen har en "forstavelse",
ender førnutiden blot på "**–t**."
Eksempel: "at betale" hedder bezahlen. Førnutid: **<u>be</u>**zahl**<u>t</u>**

forstavelse ↓

Det gælder verber som;

bezahlen: at betale	betalt hedder:	**<u>be</u>**zahl**<u>t</u>**
besuchen: at besøge	besøgt hedder:	**<u>be</u>**such**<u>t</u>**
bemerken: at bemærke	bemærket hedder:	**<u>be</u>**merk**<u>t</u>**
erzählen: at fortælle	fortalt hedder:	**<u>er</u>**zähl**<u>t</u>**
verkaufen: at sælge	solgt hedder:	**<u>ver</u>**kauf**<u>t</u>**
verdienen: at tjene	tjent hedder:	**ver**dien**t**
beantworten: at svare	varet hedder:	**be**antwort**<u>et</u>**
beleidigen betyder at genere	generet hedder:	**be**leidig**t**
korigieren betyder at rette	rettet hedder:	**kor**rigier**t**
gehören betyder at tilhøre	tilhørt hedder:	**ge**hör**t**

Men husk!
Selv om de ikke har –ge foran, er de alligevel et ord i førnutid— altså <u>en kort tillægsform.</u>

Sæt derfor ordet til sidst!

Et verbum i førnutid er et verbum
i kort tillægsform!

En kort tillægsform står altid til sidst i hovedsætninger!

Når en sætning står i førnutid, er der altid to verber:

- et hjælpeverbum — det er enten "er" eller "har"
- et hovedverbum — det er altid en kort tillægsform

Eksempel:

Jeg har købt en hund i Lemvig:

hjælpeverbum ↑ — *hovedverbum (kort tillægsform)* ↑

Hjælpeverbet står på "den danske plads" ↓

Hovedverbet venter du med til sidst ↓

Ich **habe** einen Hund in Lemvig **gekauft**

Jeg har solgt min hund her i Nørre Nissum
Ich **habe** meinen Hund hier in Nørre Nissum **verkauft** ***(solgt)***
*(Ikke **ge**verkauft — det lyder dumt!)*

© Ole Due
2021